

разгледалъ е тогавашното положение на народа ни въ културно и икономическо отношение. Отъ 30-ий брой „День“ минава у другою, а именно въ рѣдѣтъ на г. Бъчеварова, но пакъ подъ отговорността на Карапетрова.

На 22 мартъ 1876 г. е билъ спрѣнъ за 1 мѣсець, защото си е позволилъ да обнародва единъ членъ „върху народнитѣ (религиознитѣ) работи, „въ който е употрѣбилъ единъ строгъ езиць противъ самото съобщение на Високата Порта.“ Членътъ, за който е спрѣнъ „День“ е билъ напечатанъ въ 11-ий брой. Той се касаяше за нѣкакво тайно споразумѣние между българското и гръцкото дух. началства, което ставало въ извѣстна тайна и съ цѣль противонародна.

Отъ 21 априлий, когато „День“ подирѣ спиранието си подкачи да излѣзва, редакцията на „День“ пакъ пада на С. С. Бобчева, който го редактира до 15-ий май 1876.

Въ това врѣме и когато се дирѣхъ възбудителитѣ и смутителитѣ на Българ. движение „День“ наедно съ другитѣ цариградски вѣстници, енергически посочи, че главнитѣ възбудители сж сиромашията, злоупотрѣбленията на долнитѣ чиновници, които на послѣднѣ стигнахъ до невѣроятни размѣри, и най-сѣтнѣ неправилното и най-подтисническо „събиране на десѣтка“ („День“ 22-ий брой 11 май.) Въ това врѣме въ „День“ се напечатяхъ интереснитѣ описания на Копривщица и Панагюрище, а въ подлистникъ — „Прочутата Сицилийска вечеря“ преводъ на френски отъ С. Бобчева.

За да свършимъ съ политическия печатъ въ Цариградъ трѣбва да поменемъ за „Зорница,“ и „Источно Врѣме.“

Зорница—протестантски вѣстникъ е основана прѣзъ м. януарий 1865 год. Тя излазяше най-напрѣдъ дваждъ, а послѣ веднѣждъ въ мѣсецътъ. Прѣзъ 1872-73 год. тя не е излазяла; отпослѣ отъ 1876 г. тя е захвангла да излазя наедно съ недѣлнята „Зорница.“ Отъ 1865 до края на 1871 редакторъ на „Зорница“ като периодическо списание за младитѣ и отъ двата пола е билъ Албертъ Лонгъ. Прѣзъ 1874 и 75 г. отговоренъ редакторъ е билъ Гринъ, а истински — д-ръ Ригсъ.

Седмичната „Зорница“ е основана отъ Т. Л. Байнгтона, въ 1876 год., който я е редактиралъ до 1884 г., а отъ тогазъ е захвангла да излазя подъ редакцията на Р. Томсъна.

Българскитѣ сътрудници въ редакцията на „Зорница“ сж били въ разни врѣмена А. Цановъ, И. Йовчевъ, Ив. Каранжуловъ, П. Димитровъ. Най-много обаче е работилъ и сега йоще работи Л. И. Касъровъ.